

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 17Co/419/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3213203957
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 04. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Emília Zimová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3213203957.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa: Dopravný podnik Bratislava, a.s., so sídlom v Bratislave, Olejkárska 1, IČO: 00 492 736, právne zastúpený JUDr. Vladimírom Kánom, advokátom so sídlom v Bratislave, Nám. Martina Benku 9-C1, proti odporcovi: Z. L., naposledy bytom W., K. XXX/XX, v konaní zastúpený opatrovníčkou Z.. H. H., I. Okresného súdu Bánovce nad Bebravou, o zaplatenie 50,70 eur s príslušenstvom, na odvolanie navrhovateľa proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 22. januára 2014, č.k. 6C/137/2013-39, takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania **p o t v r d z u j e .**

Odporcovi náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ť o v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom okresný súd uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi sumu vo výške 50,70 eur a náhradu trov konania vo výške 28,22 eur, pozostávajúcu zo 16,50 eur ako náhrada za zaplatený súdny poplatok a 11,72 eur ako náhrada trov právneho zastúpenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku. V odôvodnení svojho rozhodnutia okresný súd uviedol, že návrhom podaným dňa 09.08.2013 navrhovateľ žiadal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť mu sumu 50,70 eur a trovy konania. Podaný návrh odôvodnil tým, že odporca sa dňa 05.01.2012 na výzvu revízora - zamestnanca navrhovateľa - na linke MHD č. XXX nepreukázal platným cestovným lístkom alebo iným platným cestovným dokladom, preto navrhovateľovi v zmysle čl. 6 Prepravného poriadku mestskej hromadnej dopravy v Bratislave a čl. 5 Tarify mestskej hromadnej dopravy v Bratislave vznikol nárok, aby mu odporca zaplatil cestovné 0,70 eur a úhradu 50,00 eur. Odporca dlžnú sumu 50,70 eur do dňa podania žaloby neuhradil a nereagoval ani na písomnú upomienku zaslanú mu právnym zástupcom navrhovateľa doporučené dňa 14.02.2012. Po vykonaní dokazovania okresný súd dospel k záveru, že odporcovi vznikla podľa § 760 a § 772 Občianskeho zákonníka v spojení s § 9 písm. b) a § 14 ods. 2 zákona č. 168/1996 Z. z. povinnosť zaplatiť navrhovateľom uplatňovanú sumu. O trovách konania rozhodol okresný súd podľa § 150 ods. 2 Občianskeho zákonníka s odôvodnením, že nakoľko v tomto prípade ide o drobný spor, priznal navrhovateľovi v plnej výške len nárok na úhradu zaplateného súdneho poplatku (16,50 eur). Pokiaľ ide o nárok na náhradu trov právneho zastúpenia, okresný súd zistil, že v tomto konaní ide o formulárovú žalobu (t. j. žalobu s rovnakým obsahom, kde sa prakticky mení len meno cestujúceho a dátum jazdy) a takýchto žalôb podal navrhovateľ zastúpený tým istým právnym zástupcom len na tamojšom súde niekoľko. Z uvedeného dôvodu okresný súd rozhodol trovy právneho zastúpenia primerane znížiť, a to na úroveň 20 % zo sumy, na ktorú by mal právny zástupca navrhovateľa nárok - teda z odmeny za dva úkony právnej služby (prevzatie veci vrátane prvej porady s klientom a podanie návrhu na súd - 2 x 16,60 eur + 2 x paušálna náhrada nákladov po 7,81 eur + DPH 20 %), t. j. 20 % zo sumy 58,58 eur = 11,72 eur. Okresný súd nepriznal náhradu trov za navrhovateľom uplatnený úkon právnej služby - pokus o zmier, keďže v tomto prípade nejde o náklady súvisiace priamo so súdnym konaním, preto ich nemožno uplatniť ako trovy právneho zastúpenia.

Proti rozsudku okresného súdu v časti výroku o trovách konania, podal v zákonom stanovenej lehote, prostredníctvom svojho zástupcu, odvolanie navrhovateľ. Domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v časti rozhodnutia o trovách konania zmenil tak, že odporcovi uloží povinnosť zaplatiť navrhovateľovi súdny poplatok vo výške 16,50 eur a trovy právneho zastúpenia vo výške 87,88 eur, a to do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Súčasne žiadal, aby odvolací súd zaviazal odporcu na úhradu trov odvolacieho konania vo výške 19,61 eur. Zastával názor, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vo výroku o trovách konania vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, nakoľko súd nesprávne aplikoval ust. § 150 ods. 2 O.s.p., nesprávne rozhodol o primeranom znížení trov konania a neodôvodnene priznal trovy konania vo výške odlišnej od trov konania uplatňovaných navrhovateľom v návrhu na začatie konania vo veci samej. Súhlasil s tým, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Poukázal na súdnu prax Krajského súdu v Bratislave. Namietal nesprávne použitie § 150 ods. 2 O.s.p. súdom prvého stupňa, pričom konštatoval, že nedostatok definície pojmu „neprimerané“ nemožno ospravedlniť tým, že súd v odôvodnení svojho rozhodnutia nevysvetlí, akými úvahami sa riadil pri použití uvedeného ustanovenia O.s.p. Odôvodnenie zníženia trov konania súdom prvého stupňa tým, že trovy konania sú voči pohľadávke neprimerané, považoval za nedostatočné. Navrhovateľ poukázal tiež na dôvodovú správu k ustanoveniu § 150 ods. 2 O.s.p., podľa ktorej je pojem niekoľkonásobne vyššia suma potrebné chápať ako minimálne dvojnásobne vyššiu sumu ako samotná istina. V zmysle dôvodovej správy predmetné ustanovenie má dopadať na konania, kde trovy predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu, ako samotná pohľadávka. Rozhodnutie súdu prvého stupňa považoval za nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov, čím bolo účastníkom konania odňaté právo konať pred súdom. Súd prvého stupňa mal o trovách konania rozhodnúť podľa § 142 ods. 1 O.s.p. a navrhovateľovi priznať ako úspešnému účastníkovi náhradu všetkých účelne uplatnených trov konania, ktoré v prejednávanej veci spočívali v zaplatení súdneho poplatku z návrhu na začatie konania v zmysle zákona č. 71/1992 Zb. a z minimálnej tarifnej odmeny advokáta za právne služby v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnnej v čase podania návrhu na začatie konania. Poukázal na skutočnosť, že zaplatenie poplatku je obligatórnou povinnosťou navrhovateľa, a preto nemožno znižovať trovy právneho zastúpenia bez prihliadnutia na výšku súdneho poplatku. Všetky uplatňované trovy konania v návrhu na začatie konania považoval za účelne vynaložené v súlade s právnymi predpismi a vyčíslené v minimálnej výške v súlade s vyhláškou č. 655/2004 Z.z. Bol toho názoru, že rozsah zníženia trov v danom prípade je odporujúci dobrým mravom a považoval za nespravodlivé, neodôvodnené a neprimerané, aby odporca neznášal trovy procesne plne úspešného navrhovateľa, ktoré mu vznikli, vrátane trov právneho zastúpenia podľa § 142 ods. 1 O.s.p.

Písomné vyjadrenie k odvolaniu navrhovateľa nebolo podané.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec podľa § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o náhrade trov konania je potrebné potvrdiť podľa § 219 ods. 1 O.s.p. Rozhodol tak bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

V preskúmvanej veci jednoznačne vyplýva, že navrhovateľ mal vo veci plný úspech, keď jeho návrhu bolo v celom rozsahu vyhovené. V takomto zmysle bolo aj vydané napadnuté rozhodnutie okresného súdu. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania moderačné právo umožňuje súdu, aby inak úspešnému účastníkovi celkom, alebo čiastočne náhradu trov proti neúspešnému účastníkovi nepriznal.

Úspešnému účastníkovi nemusí súd výnimočne priznať náhradu trov konania celkom, alebo sčasti, ak sú tu dôvody hodné osobitného zreteľa (§ 150 ods. 1 O.s.p.). Pri posudzovaní okolností hodných osobitného zreteľa je potrebné prihliadať podľa doterajšej súdnej praxe na osobné, majetkové, zárobkové a iné pomery všetkých účastníkov a je treba si všímať aj okolnosti, ktoré viedli k súdnemu uplatneniu nároku a prihliadať aj na postoj účastníkov konania.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. (účinné od 15.10.2008) umožňuje v prípadoch, ak sú trovy konania v drobných sporoch podľa § 200ea O.s.p. neprimerané voči pohľadávke, tieto nepriznať, alebo znížiť.

Je nepochybné, že predmetnú vec je možné považovať za drobný spor podľa § 200ea O.s.p. Neprimeranosť trov konania v takýchto sporoch voči pohľadávke je však potrebné v jednotlivých prípadoch posudzovať individuálne.

Z obsahu spisu vyplýva, že navrhovateľ návrhom na začatie konania uplatňoval zaplatenie 50,70 eur a zároveň sa domáhal, aby bolo uložené odporcovi nahradiť trovy navrhovateľa vo výške 104,38 eur, ktoré mu vznikli za zaplatený súdny poplatok (16,50 eur) a za právne zastúpenie za 3 úkony právnej služby po 16,60 eur + 3 x režijný paušál po 7,81 eur + DPH v zmysle príslušných ustanovení vyhlášky č. 655/2004 Z.z. účinnej v čase podania návrhu na začatie konania.

Aj keď boli v danom prípade naplnené všetky predpoklady na priznanie náhrady trov konania, krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že v danej veci sú dôvody pre aplikáciu § 150 ods. 2 O.s.p., ktorý súdu umožňuje sčasti alebo celkom trovy neprimerané voči pohľadávke znížiť, alebo nepriznať. Obdobne ako v Nariadení Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 861/2007 z 11. júla 2007, ktorým sa ustanovujú európske konania vo veciach s nízkou hodnotou sporu, uvedené zákonné ustanovenie sleduje zníženie neprimeraných trov, ktoré sú voči pohľadávke v bagateľných veciach neprimerané. Ide spravidla o právne veci s nízkou hodnotou sporu. V týchto konaniach najmä trovy konania predstavujú niekoľkonásobne vyššiu sumu ako samotná pohľadávka. Cieľom súdnych konaní v takýchto veciach má byť vymoženie pohľadávky s čo najnižšími nákladmi a nemôže prevažovať záujem na vedení konania z dôvodu, že ide o zaujímavé veci z hľadiska odmeny advokáta.

Ustanovenie § 150 ods. 2 O.s.p. pripúšťa rozhodnúť podľa úvahy súdu a krajský súd sa stotožňuje s navrhovateľom, že riadne odôvodnené rozhodnutie musí vychádzať tejto úvahy obsahovať. V napadnutom rozhodnutí sú uvedené východiská videné v skutočnosti, že v danej veci ide o formulárovú žalobu (t. j. žalobu s rovnakým obsahom, kde sa prakticky mení len meno cestujúceho a dátum jazdy) a takýchto žalôb podal navrhovateľ zastúpený tým istým právnym zástupcom len na okresnom súde niekoľko. Tieto východiská zodpovedajú skutočnému stavu veci a nemožno sa stotožniť s námietkami navrhovateľa v podanom odvolaní. Neprimeranosť trov k uplatnenej pohľadávke je tak potrebné vnímať nielen prostým porovnaním ich výšky, ale tiež hodnotením náročnosti poskytnutej právnej služby. Tiež nemožno prisvedčiť navrhovateľovi, že zníženie náhrady trov podľa ust. § 150 ods. 2 O.s.p. prichádza do úvahy pri výške trov najmenej dvojnásobnej oproti uplatnenej pohľadávke, i keď by sa to z dôvodovej správy mohlo skutočne pozdávať. Samotný zákonný text totiž umožňuje trovy nielen znížiť, ale dokonca i nepriznať, teda znížiť pod výšku uplatnenej pohľadávky. Aj trovy nižšie ako uplatnená pohľadávka tak umožňuje vyhodnotiť ako neprimerané a aplikovať na ich náhradu ust. § 150 ods. 2 O.s.p. Okresný súd použil predmetné ustanovenie v situácii, na ktorú dopadá a pri svojej úvahe o znížení náhrady trov sa riadil správnymi východiskami, ktoré vo svojom rozhodnutí aj uviedol. Záver okresného súdu o priznaní výšky náhrady nevybočuje z medzí úvahy, ktorú možno v týchto prípadoch akceptovať.

V danom prípade podľa názoru krajského súdu sú tak splnené zákonné predpoklady na uplatnenie moderačného práva súdu podľa § 150 ods. 2 O.s.p., a teda je opodstatnené náhradu trov konania z dôvodu ich neprimeranosti k pohľadávke znížiť.

Okresný súd dôvodne navrhovateľovi priznal zníženú náhradu trov konania pozostávajúcu z náhrady trov právneho zastúpenia vo výške 11,72 eur a iných trov konania vo výške 16,50 eur. Takúto výšku náhrady trov konania možno považovať vzhľadom na súdom priznanú pohľadávku v zmysle § 150 ods. 2 O.s.p. za primeranú.

Z uvedených dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu v napadnutej časti vo výroku o trovách konania ako vecne správny potvrdil.

O náhrade trov odvolacieho konania krajský súd rozhodol podľa ust. § 224 ods. 1, § 142 ods. 2 a § 151 ods. 1 O.s.p. tak, že úspešnému odporcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko mu žiadne trovy konania nevznikli.

Záverom senát krajského súdu s poukazom na § 3 ods. 9 zákona č. 757/2004 Z.z. o súdoch uvádza, že toto uznesenie prijal jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.